

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci **žalobkyně: H. A.**, nar. X, evidenční číslo X, státní příslušnost X, posledně na adrese Pobytové středisko MV ČR, Rudé armády 1000, 517 41 Kostelec nad Orlicí, zast. Mgr. Barborou Novákovou, advokátkou AK Wildt & Biolek, se sídlem Bohuslava Martinů 1038, 500 02 Hradec Králové **proti žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2015, č.j. OAM-586/ZA-ZA05-ZA15-2015, ve věci mezinárodní ochrany, **t a k t o :**

- I. **Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2015, č.j. OAM-586/ZA-ZA05-ZA15-2015, se z a s t a v u j e .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Barboře Novákové se přiznává odměna za zastupování ve výši 8 228 Kč, která jí bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla její žádost o mezinárodní ochranu shledána jako nepřipustná dle § 10a písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o mezinárodní ochraně bylo zastaveno dle § 25 písm. i) zákona o azylu. Dále bylo rozhodnuto, že státem příslušným k posouzení podané žádosti o mezinárodní ochranu podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanovují kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „Nařízení Evropského parlamentu a Rady“), je Maďarsko.

Žalobkyni byla k její žádosti usnesením ze dne 18. 9. 2015 ustanovena zástupkyní advokátka. Podáním ze dne 30. 12. 2015 advokátka soudu sdělila, že pobyt žalobkyně jí není znám a není se žalobkyní v žádném kontaktu.

Soud následně z databáze Ministerstva vnitra zjistil, že žalobkyně dne 6. 9. 2015 svévolně odešla z Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí a nemá udělenou žádnou propustku.

Správa uprchlických zařízení ministerstva vnitra soudu sdělila přípisem ze dne 7. 1. 2016, že jí není známo současné místo pobytu žalobkyně, která dne 6. 9. 2015 svévolně opustila Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí a nezanechala žádnou zprávu o svém budoucím pobytu. Stejnou skutečnost potvrdilo i Ředitelství služby cizinecké policie přípisem ze dne 12. 1. 2016. Rovněž žalovaný k dotazu soudu přípisem ze dne 20. 1. 2016 potvrdil výše uvedenou skutečnost s tím, že jiné místo pobytu žalobkyně mu není známo.

Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

K podmínkám postupu dle těchto ustanovení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, v němž konstatoval, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí z toho, že účastník řízení je neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, Nejvyšší správní soud uvedl, že nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení zastavit.

Krajský soud je názoru, že vyvinul přiměřené úsilí ke zjištění místa pobytu žalobkyně, toto úsilí však bylo marné. Posledním známým místem pobytu žalobkyně je Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, které však svévolně opustila dne 6. 9. 2015. Aktuální místo pobytu žalobkyně není známo ani žalovanému, ani Ředitelství služby cizinecké policie.

Ze shora uvedených důvodů soud rozhodl o zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno.

Žalobkyni byla pro řízení před soudem ustanovena zástupcem advokátka, jejíž odměnu a výdaje za zastupování hradí stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Krajský soud výrokem III. určil odměnu advokátky v požadované výši za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby) podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b), d), vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, 2 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem tedy 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je advokátka povinna z odměny za zastupování odvést

podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Částka daně 21% činí 1 428 Kč. Celkem se ustanovené advokátce přiznává odměna ve výši 8 228 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Hradci Králové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 26. ledna 2016

JUDr. Ivona Šubrtová, v. r.
samosoudkyně